

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 450/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, ustanovenou advokátkou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti oznámeniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/12/2025 z 5. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 28. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) oznámením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté oznámenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnutým prípisom najvyšší správny súd sťažovateľovi oznámil, že neprihliada na jeho podanie označené ako „Kasačná sťažnosť v právnej veci o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného OU-PO-00P5- 2022/023607-02/RIS zo dňa 11.04.2022“, ktoré bolo 3. apríla 2025 doručené do e-mailovej schránky najvyššieho správneho súdu.

3. V oznámení najvyšší správny súd uviedol:

„Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj SPP) podanie je úkon určený správne mu súdu.

Podľa § 55 ods. 2 SSP podanie vo veci samej je najmä žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, sťažnosť, kasačná sťažnosť, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na priznanie odkladného účinku

Podľa § 56 ods. 2 SSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ak sa dodatočne nedoručí správny súd do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenia podania nevyzýva.

Podanie zo dňa 03. apríla 2025 (kasačná sťažnosť odoslaná z e-mailovej adresy [REDAKOVANÉ]) bolo Najvyššiemu správny súdu SR doručené e-mailom bez autorizácie podľa osobitného predpisu. Táto okolnosť ako odstrániteľný nedostatok podania, založila procesnú povinnosť postupovať v zmysle ust. § 56 ods. 2 SSP a dodatočne doručiť Najvyššiemu správny súdu SR v lehote 10 dní podanie v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu zákona č. 305/2013 z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a to pod sankciou neprihliadania na nedoplnené podanie správnym súdom (§ 56 ods. 2 SSP). Nakoľko podanie, v ktorom som bol označený ako sťažovateľ bolo doručené Najvyššiemu súdu SR dňa 03. apríla 2025 v e-mailovej podobe a nebolo dodatočne v zákonnej 10 dňovej lehote doplnené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu - Najvyšší správny súd Slovenskej republiky nie je oprávnený o ňom konať ani rozhodovať a v zmysle § 56 ods. 2 SSP sa naň neprihliada.“

4. Podľa sťažovateľa je predmetné oznámenie nepreskúmateľné, pretože sťažovateľ kasačnú sťažnosť nedoručil len formou e-mailu najvyššiemu správny súdu 3. apríla 2025, ale aj osobne v listinnej forme ju podal 9. apríla 2025 na Správny súd v Košiciach, t. j. v lehote 10 dní. Touto skutočnosťou sa najvyšší správny súd vo svojom oznámení vôbec nezaobrá ani ju neuvádza. Sťažovateľ tvrdí, že kasačnú sťažnosť riadne odôvodnil, najmä namietal, že mu nebol pridelený advokát, hoci pre účinnú obranu bolo ustanovenie advokáta nevyhnutné. V časti týkajúcej sa neustanovenia advokáta považuje sťažovateľ oznámenie najvyššieho správneho súdu za nepreskúmateľné, neposkytujúce odpoveď na otázku, prečo sťažovateľovi advokát pridelený nebol.

5. Podľa sťažovateľa boli porušené práva na rovnocenné postavenie účastníkov konania, keďže sa musel na všeobecných súdoch zastupovať sám napriek tomu, že mal nárok na advokáta prideleného Centrom právnej pomoci.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) oznámením o neprihliadaní na elektronické podanie sťažovateľa – kasačnú sťažnosť proti uzneseniu správneho súdu sp. zn. PO-6S/37/2022 z 21. januára, ktorým bolo prerušené konanie o preskúmanie rozhodnutia a postupu Centra právnej pomoci sp. zn. OU-PO-00P5-2022/023607-02/RIS z 11. apríla 2022.

7. Sťažovateľ argumentuje, že najvyšší správny súd nesprávne posúdil spôsob doručenia kasačnej sťažnosti, keď jeho podanie vyhodnotil ako elektronické bez zaručeného elektronického podpisu, ktoré nebolo doplnené v zákonom stanovenej desaťdňovej lehote v listinnej podobe ani v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých

zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov napriek tomu, že sťažovateľ osobne doplnil kasačnú sťažnosť v listinnej podobe na správnom súde 9. apríla 2025, teda v lehote.

8. Jeho argumentu odporuje už samotné znenie § 56 ods. 2 prvej vety Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“), ktoré správny súd cituje v rámci napadnutého oznámenia, z ktorého obsahu jasne vyplýva, že v prípade elektronického podania bol sťažovateľ povinný doručiť toto podanie v zákonom predpísanej podobe (elektronicky autorizované podľa osobitného predpisu alebo listinne).

9. Sťažovateľ tak neurobil, a preto právny záver súdu, podľa ktorého posúdil jeho podanie (kasačnú sťažnosť) ako doručené v rozpore s § 56 ods. 2 SSP, nemožno považovať za svojvoľný. Sťažovateľ sa vlastným konaním, keď mailové podanie doručil najvyššiemu správne súdu, avšak jeho listinnú podobu správne súdu, dostal do situácie, že s jeho podaním bolo naložené ako s neúčinným pre nedostatok formy, keďže dotknuté súdy o jeho podaniach navzájom nemohli vedieť a sťažovateľ ani netvrdí, že to bolo inak.

10. Z formulácie § 56 ods. 2 SSP je zrejmé, že lehota 10 dní musí byť podanie vo veci samej súdu doručené, ide teda o tzv. hmotnoprávnu lehotu, pred ktorej uplynutím sa podanie musí reálne nachádzať na súde, ktorému je adresované. Nedodržanie lehoty Správny súdny poriadok sankcionuje tým, že na predchádzajúce neautorizované elektronické podanie sa neprihliada, teda platí nevyvrátiteľná domnienka (v podobe fikcie), že vôbec nebolo urobené.

11. Na uvedenom právnom závere nič nemení ani skutočnosť, že v zmysle § 444 ods. 2 SSP je lehota na podanie kasačnej sťažnosti zachovaná aj vtedy, ak bola v zákonom ustanovenej lehote podaná na kasačnom súde. V danom prípade kasačný súd zašle kasačnú sťažnosť súdu prvej inštancie, proti ktorého rozhodnutiu kasačná sťažnosť smeruje. Uvedený postup kasačného súdu predpokladá, že išlo o právne účinné podanie (kasačnú sťažnosť), teda nie o prípad popísaný v predchádzajúcom odseku.

12. Ústavný súd vzhľadom na už uvedené nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým oznámením najvyššieho správneho súdu a možným porušením sťažovateľom uvádzaných práv, pretože najvyšší správny súd nazeral na splnenie formálnych požiadaviek kladených na podanú kasačnú sťažnosť ako na podanie vo veci samej v súlade s aplikovanými právnymi predpismi, pričom ústavný súd nevidí v takto vykonanom výklade žiadne ústavnoprávne vybočenie. Len samotná skutočnosť, že sťažovateľ s uvedeným postupom nesúhlasí, nemôže viesť k záveru o arbitrárnosti alebo svojvôli v postupe najvyššieho správneho súdu. Nespokojnosť sťažovateľa s obsahom odpovede nie je dôkazom o jej neústavnosti. Napokon otázku posúdenia účinkov kasačnej sťažnosti podanej správne súdu v listinnej podobe (a predtým elektronicky) bude oprávnený uskutočniť kasačný súd v rámci jemu danej právomoci, keď bude kompetentný a bude jeho úlohou vyhodnotiť obe podania sťažovateľa v ich vecnej a chronologickej súvislosti. Napadnuté oznámenie najvyššieho správneho súdu uvedenému postupu nijako nebráni, pretože nejde o vyvolanie prekážky *res iudicata* (z hľadiska nemožnosti prihliadnuť na prvé z oboch podaní, a to v súvislosti s druhým z nich, ktoré predstavuje novú skutočnosť). Zo zistenia ústavného súdu teda vyplýva, že kasačná sťažnosť sťažovateľa doručená správne súdu v listinnej podobe 9. apríla 2025 bola spolu so súdnym spisom sp. zn. PO-6S/37/2022 predložená najvyššiemu správne súdu na rozhodnutie a bola jej pridelená sp. zn. 4Svk/30/2025. Znamená to, že vo veci

sťažovateľa aktuálne prebieha konanie o kasačnej sťažnosti vyvolané jeho podaním (druhým z oboch podaní), čoho sa týka skorší obsah tohto odseku.

13. Na základe uvedených záverov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Ladislav Dudíťš
predseda senátu